

పు ధ్వీ ప తి

రెండు రోజులైంది; కరెక్టర్ మధుసూదన్ ఈ జిల్లాలో ఛార్జి తీసుకొని. ప్రముఖులంతా వచ్చి పరిచయాలు చేసుకోడం అయింది. ఆఫీసుకి సంబంధించిన వాళ్ళు ఒక్కొక్కళ్ళూ వచ్చి దర్శనాలు చేసుకోడం ఇంకా అవుతూనే ఉన్నాది. నిన్న సాయంకాలం వెల్కమ్ పార్టీ పొటో, నిన్నరాత్రి ఆఫీసర్స్ క్లబ్ డిన్నరు యిచ్చింది.

ఇవాళనించీ "రోటీన్ వర్క్" కూడా మొదలెట్టాలి.

మొట్టమొదటి ఫైల్ తెరవగానే "అబ్బా!" అని కుర్చీలో వెనక్కి చేరబడిపోయాడు. "అప్పుడే శిక్షలు మొదలా?" అని విసుగు కలిగిందతనికి.

ఎవ్వణ్ణీ దగ్గర్నించి పరిశీలించి చూడడానికి వీల్లేదు. పరిచయంవున్నా పరధ్యానం నటించాలి, వీనమెత్తు పొరపాటు జరిగినా "నీ ఉద్యోగం ఎందుకు తీసెయ్యకూడదు? నీ ఇంక్రిమెంటు యాడాదిపాటు ఆపిగల్గు జాగ్రత్త. నిన్ను చావగొట్టి చెవులు ముయ్యాలనుందోయ్" అంటూ కాయితాలు సంతకాలు చెయ్యాలి.

గుమస్తాలూ, శిరస్తాదారూ, పెరసనల్ అసిస్టెంటూ వీళ్ళందరూ ఆ కాగితాలన్నిటోమూ వాద ప్రతివాదాలు జాగ్రత్తగా కూర్చిపేర్చి సారాంశాన్ని తేర్చుతారు. ఎవడిమీదికో గాలి పోగుచేసి ధూళి రేపుతారు. అందువల్ల ఎవరికీ నష్టం రాదు. కాని ఆఖర్ని తనుపొడిచే కలంపోటు మాత్రం వాడి గుండెల్లో గుసపంపోటు అయిపోయి, ఆ దెబ్బకి వాడి పెళ్ళాం పిల్లలూ వీధిని పడిపోతారు.

వీడెవడో కృష్ణమూర్తిట. నాలుగు నెలలపాటు వరసగా వాడి పెరసనల్ రిజిష్టర్లు ఆలస్యంగా పుటప్ప చేసేడుట. వాడికి ఆరు నెలలపాటు ఇంక్రిమెంటు ఆపెయ్యాలని ఆ తడాఖా సర్వీసంతా ప్రతీ ఏడూ నష్టం వొచ్చేటట్టు చెయ్యాలని—ఆ ఫైల్లో గ్రంథం నడిచింది.

"ఈ కృష్ణమూర్తిని నేను చూడాలి" అనుకున్నాడు కరెక్టర్ మధుసూదన్.

ఫైలుమీద "ఇరవై రోజుల తర్వాత దీన్ని నాకు చంపండి" అని వ్రాసి

డ ఫేదర్ని లేలేసి, "బి. ఫైవ్-కృష్ణమూర్తి-ట-నేను రమ్మన్నానని కబురుపెట్టు' అన్నాడు.

* * *

"నమస్కారం సార్."

"ఊఁ...ఎస్!"

"నేను కృష్ణమూర్తిని సార్. బి. ఫైవ్."

కృష్ణమూర్తిట....ముఫై నాలుగేళ్ళుట. అతనికి ఇరవై నాలుగేళ్ళు కూడా లేవా అన్నట్లున్నాడు....తెల్లగా, ఎక్కడా పుట్టుమచ్చ కూడా లేని రంగు. తిన్నగా పోతపోసినట్టున్న విగ్రహం. నల్లగా ఒత్తుగా ఉంగరాలు తిరిగిన తల, విరుసుగా పొగరుబోతనంతో మెరుస్తున్నాది.

కృష్ణమూర్తి....కృష్ణమూర్తి ఆర్. కృష్ణమూర్తి కాబోలు- ఫెమిలియర్ నేమ్.

అవును....

కృష్ణా....ఆర్. ఎమ్. కృష్ణా....మేగాడ్ ఫర్ బిడ్....బి.ఎస్సీ ఆనర్స్ చదివి ఇతగాడిక్కడ యూడీసీగా అమోరిస్తున్నాడా?....క్యూములేటివు ఎఫ్ డెక్తో ఇంక్రిమెంట్ స్టాప్ చెయ్యాలింది ఇతనికేనన్నమాట!

"ఎస్....వాట్ మేడ్ యు కమ్ హియర్?"

"కబురు చేసేరుట."

"బనీ!....పో-నువ్వు కృష్ణమూర్తి? నీ సబ్జెక్ట్ ఏమిటి?"

"అబ్కారి:గన్ లై సెన్సెస్, మునిసిపాలిటీ ఏక్ట్!"

"ఆల్ రైట్!ఇదిగో, ఈ ఫైల్ చూసేవా! దీంట్లో నీమీద రివర్స్ నోకి చాలి వంత మెటీరియల్ ఉంది.అయినా నేనిప్పుడేమీ అర్ధర్న వెయ్యడంలేదు.నీ కిరవై లోజులు డ్రైమ్ యిస్తున్నాను. ఈలోగా నువ్వు బుద్ధికలిగి జాగ్రత్తగా పనిచేసు కున్నావా. సరి.... లేకపోతే"

"థాంక్యూసార్"

"లై ది లై! నిన్ను నేనెక్కడైనా చూసేనా?"

కృష్ణమూర్తి మొహాన ఇంతసేపూ దాగిన చిరునవ్వు గలగలా చప్పుడు చేస్తూ డ్రైటపడింది. ఆ చప్పుడు వింటే పాఠ జ్ఞాపకా లొస్తున్నాయి.

"ఫెమిలియర్ నోయిస్"

సముద్రపు కెరటాలు బండరాళ్ళ మీద కొట్టుకునేటప్పుడయ్యే చప్పుడు. కర్రభరిణలోంచి గవ్వలు సిమెంటు గచ్చుమీద ఒంపినప్పుడయ్యే చప్పుడు, ఆహ్లాదంగా వుండకపోయినా ఏదో చిత్రంగా వుంటాయి కొన్ని శబ్దాలు. అలాంటి వాటిల్లో కృష్ణమూర్తి పకపక నవ్వేటప్పుడయ్యే చప్పుడుని చేర్చొచ్చు. అది పాత పరిచయపు ధ్వని....

సందేహం లేదు....అ. రెమ్. కృష్ణా!

“చూడంకాదు సార్—నునిద్దరం వాల్టేర్లో ఆ ఆంధ్రా యూనివర్సిటీలో సద్దర్మ నదన, రూమ్ నెంబరు అరవై ఆర్లో—”

“మై....గాడ్!”

“మూడు రోజులుగా సెలవులో ఉన్నానండి....అందువల్ల తమరు కబురు పెట్టేదాకా దర్శనం చేసుకోలేకపోయాను..”

“ఇటీవ్ ఆర్ రైట్!”

* * *

“వాడికి కబురుపెట్టి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చార్చగా!....వాడి సంగతి మీకు తెలి ద్దార్! ఈ కలెక్టరేటుని కొండచిలవలాగ చుట్టుకుని ఒదలకుండా వున్నాడు సార్. తిన్నగా పనిచెయ్యడు; ట్రాన్స్పూర్ చేస్తే పోడు. వూళ్ళో కత్తెల అడితీ ఊరి పక్కనే పొలం. వూళ్ళో సొంత యిల్లా సినిమాహాల్లో పేర్లూ, అందరూ తెలి సిన వాళ్ళు, అత్తారు కూడా యీ వూరే....వాడు తెచ్చే ఇన్ ఫ్లూయన్సులకి, రిక మండేషన్లకి, కానుకలకి ఇక్కడికి ఇదివరకొచ్చిన ఐ.ఎ.యస్. ఆఫీసర్లందరూ ఎలాగో లొంగిపోయారు. మీరే వాణ్ని ఓ వట్టుపట్టాలి సార్.” అని పి.ఎ. చెప్పేడు.

“సరే—సరే—” అన్నాడు కలెక్టరు.

మధుసూదన్ ఇంకా చాలాసేపు “వాణ్ని” గురించి ఆలోచించేడు, “వాడేం నే నెరగని కృష్ణమూర్తి! వాణ్ని గురించి మీకన్నా నా కెక్కువే తెలుసును.... ఏ మొగల్ పాదుషానో మళ్ళీ యిలా వుద్దొచ్చింది వుంటాడు—అంత నిలాస పురుషుడు వాడు. వాడికి చదువుకొనేటప్పటికే—వేలది. పానంబు జూదంబు అంటూ చెప్పిన సప్త వ్యసనాల్లో మొదటి మూడూ అబ్బేయి. ఇప్పుడూ ఉండే ఉంటాయి. అడ్డం వొచ్చిన వాళ్ళందరికీ ఏవడి యోగ్యతనిబట్టి వాడికి చేతికి మాతికి పారేస్తూనన్నిలా అనుభవించనియ్యండ్రా అనడం వాడి విద్య. మీరంతా తినే వుంటారెండి....”

“వాదొక ఫ్రీబర్డ్!” అనుకున్నాడు మధుసూదన్.

“మరొకళ్ళకయితే వాడికున్న ఆ స్వేచ్ఛ; అనుభవించడానికి ఆ యోగ్యత ఎలా వస్తాయి?”

“వాడితో పోలికే లేదు!”

“మనదంతా జైల్లో జీవితంలాగ మరీ రొటీన్. అంతా యాంత్రికంగా జుగరి. ప్రోగ్రాం ప్రకారం, టైం ప్రకారం, ఎక్కడా తేడా రాకూడదు. ఎక్కడా ఎప్పుడూ ముందూ వెనకా తొంభయిమంది కాపలా. వేసే ఆర్డర్లుకీ చేసే పస్లకీ అందరూ చెప్పగలిగినన్ని రూల్స్ నలహాలూ వుంటాయి. ఏ మాత్రం పక్కకిపోయినా అందరూ వింతగా చూస్తారు.

“నాతైతే అసలు స్వేచ్ఛ అనేదే లేదు....బొంబాయిలో కష్టమ్మే డిపార్టు మెంట్లో ఉండేవాణ్ణా. అప్పుడే నయం కావలసినంత స్వేచ్ఛ వుండేది. సంపాదన; విలాసం; థోగం. అన్నీ వుండేవి. డ్యూటీదిగి వెళ్ళిపోతే చీకట్లోకి వెళ్ళి పోవచ్చు. చీకట్లో అంతా కమాషాగా వుంటుంది. ఎప్పటికప్పుడు కొత్తగా ఫ్రెల్లింగ్ గా; సుఖంగా, ఎన్నో దేశాల మనుషుల్లో పరిచయం, స్నేహం, సంసర్కం.... స్వరాష్ట్రంలో వుండే సదుపాయంకోసం అవన్నీ వాడులుకొని యిలా వచ్చేసేను.

“ఇక్కడ నే నెప్పుడూ నేనుకాదు. ప్రజలకి, ప్రజా ప్రతినిధులకి సాధన సామగ్రిలాగ చేసేసేరు ఈ ఉద్యోగాన్ని. ఎవడెవడో ఎప్పుడెప్పుడో వచ్చేస్తాడు. ఏ క్షణంకూడా నా యిష్టం లేదు.

“నాకు సినీమా చూడాలని వుంటే ముందుగా నా పి.ఎ.కారో, క్యాంపు క్లార్కో హాలు యజమానికి కబురుచేస్తారు. వాడేమో “అన్నీ సరిగా” ఉన్నాయో లేదో చూసుకుని, జాగ్రత్తపడి నాకోసం బోలెడు ఏర్పాట్లు చేసేస్తాడు. పోలీసు మూవరెంటుగారు ఓ అరడజనుమంది జనాల్లని వీలైతే ఒక యినస్పెక్టరుతో సహా అక్కడి డ్యూటీమీద వుంచేస్తారు.

“నేను రోడ్డుమీద కార్లో వెడుతూ నా యిష్టం వచ్చిన దగ్గర అయిదు నిమిషాలు ఆగి అక్కడ జరుగుతూవుండే వింతనే చోడ్యాన్నో లేక గలాటానో గమనించవచ్చునా? వీలైదు వీలైదు. నేను తీర్పుకేగాని సాక్ష్యానికి వనికరాను. నేను ఎక్కడైనా నిలబడ్డానంటే అక్కడ మామూలు జీవితం అంతా స్తంభించి పోతుంది.

“నేను చిన్నప్పటిలాగ హోటలుకి వెళ్ళి నాకు ఖాగా సచ్చే దేదె నా హోటలు సెర్వరుతో తగాదా పెట్టుకుంటూ వాణ్ణి కిందామీడాపెట్టి తినడానికి వీలుంటుందా? ఉండదు. నా డఫేదారు పర్మిషన్ లేకుండా నేను పచ్చి మంచి నీళ్ళకూడా తాగడానికి వీల్లేదు. హెడ్ క్వార్టర్స్ ఆర్. ఐ. అసలు ఒప్పుకోడు.

“నాకెవరైనా గరల్ ఫ్రెండు ఉన్నాడనుకో ఆవిణ్ణి నేను నా యిష్టం వచ్చినట్టు కలుసుకోవచ్చా?...నాతోబాటు యం. ఏ. చదివిన నునంద ఈ ఊరి వుమెస్సు కాలేజిలో ఇంగ్లీషుకి హెడ్డాప్ ది డిపార్టుమెంట్ గా వున్నాదిట. ఆవిడా నేనూ తరుచుగా కలుసుకోవాలని వుంటుంది. కబురుపెట్టి వెళ్ళవచ్చును. కాని అంతా కృత్రిమంగా వుంటుంది. కబురు పెట్టకుండా నా జీప్ నేను డ్రైవు చేసుకు వెళ్ళొచ్చు. కాని అదీ కృత్రిమంగానే వుంటుంది. నేనెక్కడుంటే అక్కడ వాతావరణం సహజత్వాన్ని కోల్పోతుంది.

“నన్ను గురించి తెలిసిన వాళ్ళు తెలియని వాళ్ళు అంతా అంతులేని విన్న రింగ్ కాంపైన్ నడుపుతారు. వీళ్ళంతా నాకు కావలసిందాన్ని నాక్కావలసి నప్పుడు నన్ను అనుభవించ నిస్తారా? ప్రేక్షకులు లేకుండా నేనొక్కవని అయినా చెయ్యగలనా? ఒక్క కోర్కె అయినా తీర్చుకోగలనా?—”

అని ఆవేదనలో పడ్డాడు మధుసూదన్.

“వాట్ కృష్ణమూర్తి? ఏమిటంటావు?”

“నన్నడిగితే నండి — డ్యూటీని అలా మోస్తూ కూర్చోకూడదండీ. డ్యూటీ దిగిపోగానే—”

“నా అంత పెద్ద ఆఫీసరు డ్యూటీ దిగిపోవడం అనేది వుండదేమొ.”

“అలా ఎందుకనుకోవాలి? ఎవరికి నచ్చిన అండర్ వరల్డ్ వారు తయారు చేసుకుంటూనే వుంటారే! అడ్జస్ట్ చేసుకోడంలో ఉంటుందను కుంటానండీ”.

“ప్రతున్నంచేసి చూడాలి. ఈ మొనాటనీతో నాకు బోరు కొద్దోంది.”

* * *

“కలెక్టరుగారు నాకొక చిన్న ఉపకారం చేసిపెట్టాలి.”

“అదేమిటి కృష్ణమూర్తి ఆ ఖాషా?...సారీ....ఎవరో వచ్చారా. నీ కూడా...ఎస్!?”

“ఈ అమ్మాయి—”

“నమస్కారం సార్.”

ఇంకా ఏళ్ళ అమ్మాయి అందంతో, చురుకుతనంతో, ఆమె అవయవాలు, కళ్ళు మెరిసిపోతున్నాయి.... వాచేఫిగర్ !.... ఈ అమ్మాయికి ఉపకారం చెయ్య గల్గిన పరిస్థితిలో ఉన్నందుకు నాకు కంగ్రాచులేషన్స్-

కూర్చోమన కూడదు.....

“ఈ అమ్మాయి—పేరు రాజేశ్వరి—కలెక్టరాఫీసులో పెంపరరీగా ఒక డ్రైస్ట్రు ఉద్యోగం ఖాళీవచ్చింది— ఈమె అపై చేసిందిసార్, కలెక్టర్ గారి చర్చనానికి వచ్చింది—”

“బసీ—మీ బంధువా?”

కృష్ణమూర్తి ఆ ప్రశ్న అనవసరం అన్నట్టు నవ్వేడు “బంధువులాంటిదే నండ్లీ పీళ్ళనిస్తారా నేనూ క్లాస్ మేట్స్—”

“పీళ్ళ నిస్తారా?.... ఆవిడెవరు?”

“.... ఆవిడ—లమణమ్మగారని జెనరల్ హాస్పిటల్ వర్క్ చేస్తున్నది. వాళ్ళరు కాచండి.... మాకు నైబర్ కూడాను.”

“బసీ—సరే—మీ గారు చూస్తారనుకుంటాను ఆ వ్యవహారాలు—తరవాత కనబడమను—”

* * *

“క్లియోపాట్రాలాగున్నాది, చానికి మన అఫీసులో ఉద్యోగం ఖర్చు ఏమిబోయి కృష్ణమూర్తి?”

“నేనదృష్టవంతుణ్ణి సార్. ఈమె తుడా మీకు నచ్చదేమో అని భయ పడి పోయాను!”

* * *

డర్టీఫెలోస్! వెభవ కాయితాలూ వీళ్ళూను! రొటీన్స్, రొటీన్, అంతా రొటీన్! డ్రైస్ట్రు మొనాటనీ; మూర్ఖులైన మందకొండి జీవితం!—ఏమిటిది?— సెలెబ్రిటీ కావాలి. బ్రదర్స్ మారేజీ - రెజ్లెండుకో! రెహ్మాత్ డ్.... ఇదేమిటి? - ప్రమోషన్.... ఈ ఏడాది పంపులో ఒడ్డు ఈ చెత్త పైయి దేనికో?— ఎవడో రికార్డులోపైయి వాణేనేదని చార్జీ, పర్మనెంటుగా రివర్ట్ చేసి పారేపై సరిభావనీ వెభవలు.... ఏమైపోయింది రాజేశ్వరి? కృష్ణమూర్తి కనపడేం?

ఈ పైయిటి? - బోర్డు మెంబరు వస్తున్నాడు - ఆయనగారు క్యాంపులో ఆడిగే విషయాలమీద అంకెలు - అన్ని కాకుం లెక్కలు, ఇలాంటివి పైయి కట్టి పంపేపై ఏలాగ? - బ్రింగ్!

కృష్ణమూర్తి ఫైల్స్ మిలేవా?.... యస్. కృష్ణమూర్తి-స్పీక్! స్పీక్ ఎ
 బాట్ మై స్వీట్ ఫ్రెండ్ !....బ్రింగ్! బ్రింగ్ దట్ నైస్ క్రిచర్ ఎగైన్.
 ఒక్కసారి వచ్చి వెళ్ళిపోయింది. ఈ కృష్ణమూర్తి గాడొకడు- కబురు పెడితేనే
 గాని కనబడి చావడు.

“ఏమయ్యా-ఏం వచ్చావు?”

“ఈ ఫైల్లో స్పీక్ రాశారుసార్”

“ఐసీ-”

“దీంట్లో లాంప్లి కేషనేమీ లేదుసార్.... ఆర్డరు వేసెయ్య వచ్చునండి-”

“—వెదప ఫైల్లు పెదప ఆర్డర్లు నువ్వు-”

“అయ్య-”

“అదెవరో అమ్మాయికి ఉద్యోగం కావాలన్నావుగా”

“తమ చిత్తంసార్, కాని ఆ అమ్మాయి యస్సన్నీ పాసవలేదుట సార్.

చైఫ్ మాత్రం చెయ్యగలడు.”

“వంట వచ్చునా?”

“ఒచ్చుసార్.

“నా మిసెనెకి ఒక రేడీ అసిస్టెంట్ కావాలి....కొన్ని నెలలే అనుకో-ఆ
 మధ్య వచ్చినావిడ-షి ఈజ్ వెరీ ఇరెగ్యులర్....షి ఈజ్ ఓల్ట్ ఆల్సో-”

“సర్-”

“ఒకసారి ఆమెనివచ్చి నా మిసెనెకి కనబడమను, రేపో ఎట్లుండో
 ఖాయిన్ కావచ్చు.”

“సరేసార్”

“జాగర్త”

“ఎంతమాట సార్! నాకామాత్రం తెలీదా?”

* * *

“సమస్కారం సార్.”

“ఎవరది?-ఏమిటి-మిస్ రాజేశ్వరి? ఏమిటి, ఇలా వచ్చేవు? నిన్ను
 ఆఫీస్ రూమ్ దగ్గరికి పంపించెవరు?”

“నేనే వచ్చానండి. ఆఫీస్ పనిమీదేనండి”

“ఐసీ, వాట్ రెనైడూ ఫార్యూ?”

“బందల పర్రులో బంజర్లు పంచి పెడుతున్నారటగా, మా చిన్నాన్నా గారు అప్లికేషన్ పెట్టుకున్నారండి, పదెకరాలు వారికి గ్రాంటు చేయిస్తే— మీ పేరు చెప్పుకుని బ్రతుకుతారండి.”

“అరె! ఏమిటో అనుకున్నాను.... నీకు మాట్లాడడం కూడా వచ్చునే!.... ఆర్.రైట్! ఐ విల్ డూ ఇట్.”

* * *

“సార్!”

“ఓ—రాజేశ్వరి—ఏమిటది?”

“—ఈ చీటీమీద పేరు రాసి వున్నాయన చూ మేనమామగారి అల్లుడండి. నారాయణపేట తాలూకా ఆఫీసులో ఎనిమిదేళ్ళబట్టి మగ్గిపోతున్నాడండి. ఈ వూరికి ట్రాన్స్ఫరు చేయించమని ప్రాణం తీస్తున్నాడండి.”

“అంతే?... నువ్వు ఇలాంటి పనులు చేసిపెట్టగలవని అతనికెందుకు తెలిసింది?”

“ఎంతమాటన్నారండి సార్!....నేను కలెక్టరుగారి వంటమనిషినని ఎవరికీ తెలియదంటారా సార్?”

“ఐసీ! మరి అమ్మగారితో చెప్పావా?”

“తమరు చెప్పమంటే చెబుతానండి.”

* * *

“సూరారెడ్డిగారు సార్. గోవిందపురం యువజన సంఘం ప్రెజిడెంటుగా వుండి చాలా మెప్పుదల అయిన పనులు చేశారండి.”

“ఐసీ—కూర్చోండి”

ప్రస్తుతం వారు తమ దర్శనానికి ఒక పనిమీద వచ్చేరండి”

“గో ఎ హెడ్ !”

“కొత్త సిమెంటు ఫ్యాక్టరీ విషయమై గవర్నమెంటు రిపోర్టు పోతుంటుంది కదండి. దానికి నైట్ గా ఈయన ఖూమిని రికమెండ్ చేయాలని తమర్ని కోరడానికి వచ్చేరు.”

“గట్టిగా చెప్పలేను మిస్ రాజేశ్వరి! క్రిందినుంచి రిపోర్టులన్నీ ఎలా వచ్చేయో చూడాలి.”

“తమరు దయతలిస్తే క్రిందవార్ని ఆకట్టుకోడం ఎంతసేపండి”

“పరే చూద్దాం వెళ్ళండి”

“.....”

“వెళ్ళాడా!”

“వెళ్ళాడండి”

“ఇటు చూడు మిస్ రాజేశ్వరి! ఈ వచ్చిన పెద్దమనిషి—

“సూరారెడ్డండి”

“అది చెప్పావు—నీ కెలా పరిచయం—?”

“.....”

“పరిచయం కూడా లేదన్నమాట”

“ఉన్నదండి”

“ఎలాగ?”

“హా అక్కకి పొలముందండి. అది ఇతనే చేస్తున్నాడు—”

“నువ్వు నీతోబాటు మీ అక్క. ఆవిడతో ఆవిడభూమి చేసే సూరారెడ్డి ఇంతమంది నా ఎడ్మినిస్ట్రేషన్లోకి రావడం భాగాలేదు. నీ కిదివరకే నాలుగుగుసార్లు చెప్పాను—

“ఈ ఒక్కటి చేసిపెట్టండయ్యగారూ. ఇంక అడగను”

“అడగవని ఎలా రూఢి?”

“అడగనంటే అడగనండి!”

“అయితే యిదే ఎందుకు మానయ్యరాదు?”

“చెప్పాలా, సార్?”

“చెప్పు—”

“అక్క ఈయనదగ్గర వెయ్యిరూపాయలు అప్పు వుచ్చుకుని నగచేయించుకుందండి—తొందర చేస్తున్నాడు—”

“ఈ పని చేయించిపెడితే ఆ వెయ్యి అడగడం మానేస్తాడు. అంతేగా”

“అయ్యో”

“సో—నాచేత లప్పుడు పనులు చేయించడానికి మీరు లంచాలు కూడా వుచ్చుకుంటున్నారన్నమాట.”

“అంతంత మాటలంటే నేనం చేసేదండి?”

“నో గో—నేనిలాంటి పనులు చెయ్యను. నువ్వు వెళ్ళిపో—”

“ఇంటికి వెళ్ళిపోతున్నానండి. అమ్మగారికి చెప్పేసి—”

“యూ, బిచ్చి!”

కలం కిందపడి విరిగిపోయింది. సిరా నేలమీద అసహ్యంగా మరక కట్టింది.

* * *

“హలో-కలెక్టర్ స్పేకింగ్ !....ఎవరు? పి. ఏ. గారా? నమస్కారం. నమస్కారం—ఎవరు? యూజీసీ కృష్ణమూర్తినా? ఎరెస్టు చేసేరా ? నాన్నెస్స్!....వారంట్ ఉంది కాబోలు.... ..ఐసీ-జామీను ఎవరేనా వుంటే వాళ్ళే వచ్చి విడుదల చేయించుకుంటారు—మనం ఇంటర్ ఫియర్ కానక్కర్లే దేమో-పోలీస్ సూపరంట్ అలా అనుకున్నారా?.... రిడిక్యులెన్-నేనా, బెట్ ఆఫ్ ఆర్ పీపుల్.... ఏమిటి ఈ ఇన్వెస్టిగేషన్? స్మగ్లింగ్ ఆప్ టైన్ తో ఇతనికి సంబంధం వుండా! చాలా ఆశ్చర్యంగా వుందే-థాంక్యూ.”

* * *

రివిన్యూబోర్డు ఆర్డరు ప్రకారం కలెక్టరు మధుసూధన్ కి ట్రాన్స్ఫర్ అయింది ఆర్డరు వచ్చిన అయిదోరోజున రిలీవు అయి. పదమూడోరోజున కొత్తచోటజాయిన్ అయ్యాడు మధుసూధన్.

* * *

“నేను జామీనుమీద విడుదలయ్యాను సార్. ఎన్ క్వైరీవస్తే నా ఉద్యోగం పోతుంది. పోనివ్వండి. నాకేదో దేవుడిచ్చింది ఇంతవుంది; అదే చాలు. కాని ఆ సి.బి.ఐ. వాళ్ళు దేవాంతకులు సార్. వాళ్ళ నోళ్ళు ముయ్యడానికి బ్రహ్మాండం బ్రద్దలైపోతోంది సార్. వాళ్ళు ప్రతి ఇమ్యూలోను మిమ్మల్ని నాకోపాటు మిక్స్ చేస్తున్నారు. మీ అండ చూసుకుని నేను విజృంభించేనని వాళ్ళు రికార్డు. డఫేదార్ని ప్యూన్స్ ని అందర్ని ఎన్ క్వైర్ చేసేరు.... ఎంత మందినని నోరుముయ్యటం-చచ్చిపోయాను సార్.”

“ఓ! వెరీసారీ!”

“మీపైన ఈ రాజేశ్వరీ ఎఫైర్ రుజువు కాలేదులెండి. అది ప్రూవ్ అయితే ఆవిడద్వారా కొన్ని ఎట్రాసిటీస్ జరిగాయని ఛార్జి వచ్చేదే-ఎలాగేనా కొన్ని-అదే బంజర్ల పంపకం -క్లాప్ పనిపెంటు ట్రాన్స్ఫర్-కొన్ని పితూరిలు గవర్నమెంటుకి పోయాయిసార్. మీకు తెలుసో లేదో..”

“ఐసీ-తెలీదు”

కాని, ఏం పరవాలేదు సార్. సూరారెడ్డికి మీరు బోలెడు హెల్పుచేసేరు. వాడి బ్రదరు నారాయణరెడ్డికి మినిస్ట్రీలో మంచి పలుకుబడి వుంది. నేను ఇక్క-

జుంచి తిన్నగా హైదరాబాదు వెళ్ళి అవన్నీ డ్రాప్ చేయించేస్తాను. సూరారెడ్డి కూడా ఈసరికి హైదరాబాదుకు చేరుకుని పుంటాడు.”

“చాలా థాంక్స్ కృష్ణమూర్తి. మెనీ మెనీ ఫెంక్స్. నువ్వు లేకపోతే ఇదంతా—”

“ఏం లేదుసార్. ఇదంతా నా డ్యూటీ.

* * *

గౌరవనీయులైన ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ చీఫ్ సెక్రటరీగారికి
నమస్కారం.

జిల్లా కలెక్టరుగా నేను డ్యూటీలో వుండి ఉద్యోగస్తులకు, ప్రజలకు ఇతర దరఖాస్తుదారులకు, కొన్ని తప్పుడు ఆర్డర్లు జారీచేసినట్లు, వాటివల్ల నష్టం పొందినవారు నాపైన, లేదా నా ఆర్డర్లపైన ప్రభుత్వానికి వినతులు, పిత్తూరిలు పంపుకొన్నట్లు తెలిసినవి. చాలా సంతోషంతో ఈ సవాలను స్వీకరిస్తున్నాను.

“నా విష్టూః పృథివీ పతిః” అని సంస్కృతంలో ఒకనుడి. విష్టు అంశ లేనివాడు పాలకుడు కాలేదని దాని అర్థము. పాలన నా చేతిలో వుండినప్పటికీ, ప్రభుత్వము నన్ను పరీక్షించి బాధ్యతగల ఉద్యోగానికి తగినవాడనని నిర్ణయించినప్పటికీ, చిత్త చాంచల్యము వల్ల, బలహీనతలకు లొంగి నేను దారితప్పినమాట నిజము. అనాలోచితంగా అధికార దుర్వినియోగం చేసినమాట నిజం.

బాధ్యతగల ప్రభుత్వోగి తనకు నచ్చినదారిని వెళ్ళే ప్రజలకు నష్టంవచ్చే పరిస్థితి ఏర్పడినప్పుడు స్వయం విషయాల్లోకూడా చాలా నిబంధనలు పాటించాలన్న విషయం నాకు అవగాహన అయింది. తప్పుచేసే మనిషి స్థాయినిబట్టి తప్పు పరిమాణం పెరుగుతుందని నేను గుర్తిస్తున్నాను. చూమూలు మనిషి చేసే తప్పులే, జిల్లా కలెక్టరుగా వుండి నేను చేయడంవల్ల చాలా పెద్ద తప్పులయి పోయి విపరీత పరిణామాలకు దారితీసింది.

నేను చేసివున్న తప్పులకు ప్రాయశ్చిత్తంగా నేను నా ఉద్యోగానికి రాజీనామా యిస్తున్నాను. అంగీకరించ ప్రార్థన.

ఇట్లు
మధుసూధన్